

[Tove Lindbo Larsen]

en bedre forbrugerservice ved køb af medicinalvarer, naturligvis sammensat af repræsentanter fra involverede parter, også forbrugerne.

Besvarelse (16/8 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises der bl.a. til den forbrugerudsendelse, der for nylig blev bragt i Danmarks Radio, om forbrugernes muligheder for at foretage prisammenligninger i forbindelse med køb af lægemidler. Jeg er enig i, at det ville være ønskeligt, om der kunne skabes en større grad af prisbevidsthed hos brugerne af lægemidler.

For den receptpligtige medicins vedkommende, der udgør ca. 75 pct. af apotekernes lægemiddelsalg, bestemmer lægen, hvilket lægemiddel den enkelte patient skal have. Ud over behandlingsmæssige hensyn skal lægen ved valg af lægemiddel også tage økonomiske hensyn. Det billigste lægemiddel behøver ikke at være det »rigtigste« i det konkrete tilfælde.

Jeg er enig i, at lægerne kan og bør tage mere hensyn til økonomien ved receptordinationer, end de gør i dag.

Lægerne har i den meget omfattende information, herunder prislister, der udsendes til dem, grundlaget for at inddrage det økonomiske aspekt i ordinationer.

Opgaven er først og fremmest at motivere lægerne til i det daglige arbejde at udvise en højere grad af prisbevidsthed, når de ordinerer medicin. Det er også et spørgsmål om at motivere patienterne til at tale med lægen om prisen og dermed bringe lægen til at være opmærksom på spørgsmålet.

For håndkøbslægemidlernes vedkommende, hvor forbrugeren bestemmer valget af lægemidlet, giver apoteket oplysning om forskellige alternative lægemidlers anvendelse, virkning og pris. Dette gælder i hvert fald, hvis forbrugeren spørger herom.

Der er også på dette område behov for at motivere forbrugerne til at spørge og forlange oplysninger, og der er måske også behov for at gøre en skriftlig information om bl.a. priser tilgængelig for forbrugerne af håndkøbslægemidler.

Spørgsmålet indgår i hele problemkredsen omkring en kommende apotekerlovgivning.

Spm. nr. S 1527

Til *indenrigsministeren* (9/8 83) af:

Tinning (VS):

»Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med offentlighedsbestemmelserne i gældende tjenstemandslov og tjenstemandsregulativ, at kommuner anvender private konsulentfirmaer ved tjenstemandsansættelser?«

Begrundelse

Eksemplerne er mange og kan bl.a. hentes fra Esbjerg, Korsør, Tornved og Århus kommuner. I sorteringen af den kommende kommunale arbejdskraft gøres der brug af grafologisk ekspertise, halvtimestests med besvarelse af 165 spørgsmål og meget andet godt.

Dette arbejde varetages af forskellige private konsulentfirmaer, og ansøgerne til de kommunale stillinger loves fuld diskretion før deltagelse i de forskellige tests.

Dette løfte er i klar modstrid med offentlighedsbestemmelserne i gældende tjenstemandslov og tjenstemandsregulativ, hvor det er slået fast, at ansøgerne har ret til at få oplyst navnne på de øvrige ansøgere. I Kommunernes Landsforenings tjenstemandsregulativ af september 1970 hedder det f.eks. i § 5, stk. 3:

»Efter anmodning meddeles der ansøgere og organisationer, hvis medlemmer er naturlige ansøgere til stillingen, oplysning om ansøgernes navne.«

Den beskrevne modstrid ordnes i praksis ved forskellige fikse anordninger:

En mulighed er, at alle ansøgere underkastes de omtalte tests, hvorefter det overvældende flertal får besked på, at de er uden chancer og altså lige så godt kan trække ansøgningen inden en bestemt dato. Denne dag laves en ny – forkortet – ansøgerliste, som kommunalbestyrelsen kan udlevere, hvis nogen skulle spørge.

En anden mulighed er, at alle ansøgere bliver anmodet om at meddele, om de oprettholder ansøgningen også efter, at konsulentfirmaets tests er afsluttet.

En tredje mulighed er, at ansøgerne fra starten bliver bedt om at stile ansøgningen til det private konsulentfirma. Når ansøgningen ikke er stilet til den pågældende kommune,